

- 4** Esimehe veerg
- 6** **PERSON.** Mario Kalvet:
„Suure töota head saaki ei saa“
- 11** **COLOSS.** Talvekaod Põhja- ja Baltimaades
- 12** **FOOKUS.** Erakmesilased – märkamist väärt
- 17** **LOODUS.** Karud on ärkamas
- 18** **ARVAMUS.** Kellele on vaja hobimesinikku?
- 20** **MESINDUSSAADUSED.** Mesitaru kui imede aed
- 30** **TERVIS.** Kes ei tahaks magada mesilasperedel?
- 34** **UUDISED.** Uus olukord, uued tavad
- 36** **MESINIKU KALENDER.** Kevad on käes!
- 39** Palju õnne sünnipäevalastele!

Üksikuid kordadel on karusid mesilasse sattunud juba märtsi esimeses pooles, ent enamasti jäävad aasta esimesed karukülastused mesilatesse siiski märtsi lõppu või aprilli algusse.

Kevadel on karud liikuvamad

Mesiniku valvsust võiks kevadel tõsta ka teadmine, et kuigi märtsis-aprillis on keskmine lõhutud tarude arv karurüüste puhul väiksem kui talveuinakule eelneval hilissügisel perioodil (vastavalt keskmiselt 3 peret kevadel vs 4 peret rüüste kohta sügisel), siis läbi aastate on varakevadisi juhtumeid kogunenud märksa rohkem kui hilissügisel (111 juhtumit kevadel vs 57 juhtu sügisel).

Kevadiste rüüstete rohkusel on kaks peamist põhjust. Esiteks on kevadel karule sobilikku toitu vähe, mistõttu peavad nad rohkem ringi liikuma ning satuvad seepärast ka rohkematesse mesilatesse. Suure kevadise liikuvuse tõttu on karu mesilakülustus ka üsna ette ennustamatu ega eelda karu pikaaegset viibimist mesila piirkonnas. Erinevalt sügisest ei saa karu pärast ärkamist ka kohe oma kõhtu täis vitsutada, vaid peab end tasapisi toiduga harjutama ning seedesüsteemi aktiveerimiseks ringi liikuma. Nii ta „näksibki“ suutäie ühest mesilast, teise teisest.

Teisalt takistavad varakevadised olud mesinikke sageli mesilate, eriti metsamesilate juurde pääsemast ning seega on need mesilad pahatihti kaitseta.

Varakevadine ettevaatus

Mida siis mesinik varakevadel mesila kaitsmiseks teha saab? Parim mesila kaitse karu vastu on ikkagi elektritara. Seega tuleks

KARUD ON ÄRKAMAS

Märts on ärkamisaeg nii mesilasele kui karule. Seetõttu nõuab kevad mesinikult mitmeti valvsust.

TEKST EGLE TAMMELEHT

mesinikul oma metsamesilate elektritarad püüda korras hoida juba siis, kui päike nii kõrgelt käima hakkab, et päeval lund sulatab. Sama tuleks teha ka nendes mesilates, mis asuvad metsa või võsaga külgnevate elamiste lähedal.

Mesila niisama külustamine inimese või koera lõhna jätmise eesmärgil kahjuks muud eesmärki ei täida kui vaid rahustab mesinikku. Muidugi juhul, kui mesila kaitstud pole, võimaldab pidev inspekteerimine kahjustuse tekkimisel mesinikul kiiresti sekkuda, näiteks tarud mujale viia ning niimoodi edasised kahjud ära hoida.

Mõtteinnet sügiseks

Varakevadis, mesilaste jaoks niigi raskel ajal, ei saaks soovitada ka perede vedamist ohutumasse kohta. Küll aga võiks mõelda sellele sügisel ning vedada pered varakevadise närvi-, aja- ja energiakulu ärahoidmiseks võimalusel talveks karu tüüpilisest elupaigast ära – suurematesse asulatesse ja eemale metsast.

Mesila paiknemine metsast, võsast ja põõsastikust vähemalt 200 meetri kaugusel vähendab karu rüüste ohvriks langemise võimalust oluliselt ja teeb mesiniku kevade palju muretumaks. ●